

Čís. 11627.

Vysvědčením (§ 1163 obč. zák., § 39 zák. o obch. pom.) o druhu služby nepřiznává se ani hodnost, ani titul, nýbrž jeho účelem jest, by z něho bylo lze seznati, jakého druhu a jaké povahy byla skutečná zaměstnancova činnost v zaměstnavatelově podniku. Vysvědčení o činnosti zaměstnancově se řídí pracemi skutečně jím konanými.

(Rozh. ze dne 29. dubna 1932, Rv II 787/31.)

Žalobce byl zaměstnán v továrně žalovaného. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se žalobce na žalovaném, by byl uznán povinným vydati žalobci služební vysvědčení toho obsahu, že žalobce byl u žalovaného po dobu od 8. prosince 1918 do 25. března 1931 v nábytkové továrně zaměstnán jako vedoucí a dozorčí mistr strojího zámečnictví. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Nesprávné právní posouzení věci vidí dovolatel především v tom, že byl žalobci přiznán nárok na vysvědčení o službě za dobu delší, než mu příslušelo, totiž až do 25. března 1931, místo do 21. února 1931. V tomto směru však byla doba žalobcovy služby až do 25. března 1931 mezi stranami nesporná (§ 266 c. ř. s.), takže dovolatelovými vývody, jež se neopírají o tuto nespornou skutečnost, není dovolací důvod právní mylnosti podle zákona proveden. Pokud jde o vyznačení druhu žalobcovy služby v žádaném vysvědčení, dovozuje dovolatel, že se žalobce může domáhati jen, by ve vysvědčení byly vypočteny práce skutečně jím vykonané, že však nemá zákonný nárok, by mu byla vysvědčením přiznána určitá hodnost aneb určitý titul, v tomto případě hodnost a titul »vedoucího a dozorčího mistra strojího zámečnictví«. Naproti tomu jest uvést, že se vysvědčením o druhu služby, vydaným podle § 1163 obč. zák. nebo podle § 39 zákona o obchodních pomocnících čís. 20/1910 ř. z., nepřiznává ani hodnost, ani titul, nýbrž že jeho účelem jest jen, by z něho bylo lze seznati, jakého druhu a jaké povahy byla skutečná zaměstnancova činnost v zaměstnavatelově podniku. Tato činnost může býti ve vysvědčení vyznačena buď podrobným popisem aneb i takovými výrazy, jež vystihují její druh a povahu. Vysvědčení o činnosti zaměstnancově se řídí pracemi skutečně jím konanými a nezáleží tedy na tom, byl-li žalobce původně přijat do práce jako strojník. Nižšími soudy bylo uznáno, že žalobce má nárok na vysvědčení toho obsahu, že byl zaměstnán v továrně žalované firmy »jako vedoucí a dozorčí mistr strojího zámečnictví«. Těmito slovy jest vyjádřeno, že žalobce konal v továrně žalované firmy v oboru strojího zámečnictví práce takového druhu a takové povahy, jaké obyčejně konají mistři, kteří zaujímají v podniku vedoucí postavení a vykonávají v něm dozor nad ostatními zaměstnanci v tomto oboru.